

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad

Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 02634-18/2018-ERU

V Jihlavě dne 22. června 2021

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **BOHEMIA ENERGY entity s.r.o.**, se sídlem Na Poříčí 1046, 1047/24-26, 110 00 Praha 1 – Nové Město, IČ: 273 86 732 (dále též „účastník řízení“), proti výrokům I. až V., VII. a VIII. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02634-7/2018-ERU ze dne 23. května 2018 (sp. zn. OSR-02634/2018-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uznal účastníka řízení vinným ze spáchání jednoho přestupku a jednoho pokračujícího přestupku podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), ve znění účinném do 30. června 2017, kterých se měl dopustit užitím agresivních obchodních praktik, když po spotřebiteli panu [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „[REDAKCE]“) požadoval platby za sdružené služby dodávky elektřiny/plynu, které mu účastník řízení dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal (**výroky I. a II.**), ze spáchání přestupků podle § 91 odst. 5 písm. d) a § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, kterých se měl dopustit tím, že jakožto obchodník s elektřinou/plymem v rozporu s § 30 odst. 2 písm. m) a § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, nesdělil neprodleně na žádost [REDAKCE] datum ukončení dodávky elektřiny/plynu do jeho odběrných míst, přestože o to uvedený zákazník výslovně požádal (**výrok III. a IV.**), ze spáchání 8 přestupků podle § 24 odst. 7 písm. m) zákon a o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, kterých se měl účastník dopustit tím, že jakožto prodávající neposkytl minimálně 8 spotřebitelům identifikovaným ve výroku napadeného rozhodnutí informace podle § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, neboť tyto jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem neinformoval nejpozději v den uzavření smlouvy o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, když tuto informaci neuvedl v obchodních podmínkách, ač smlouva uzavřená mezi účastníkem řízení a jednotlivými spotřebiteli odkazovala na obchodní podmínky (**výrok V.**), když mu za spáchání uvedených přestupků a přestupku uvedeného ve výroku VI. napadeného rozhodnutí udělil úhrnnou pokutu ve výši 120 000 Kč (**výrok VII.**) a dále povinnost nahradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč (**výrok VIII.**), Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního

úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. a) a c) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), po projednání věci v rozkladové komisi, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

I. Rozklad společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o., se sídlem Na Poříčí 1046, 1047/24-26, 110 00 Praha 1 - Nové Město, IČ: 273 86 732, proti výrokům I. až IV. a VIII. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02634-7/2018-ERU ze dne 23. května 2018 (sp. zn. OSR-02634/2018-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se v tomto rozsahu potvrzuje.

II. Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02634-7/2018-ERU ze dne 23. května 2018 (sp. zn. OSR-02634/2018-ERU) se ve výroku VII. mění takto:

„Podle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona se účastníku řízení za spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, a přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, ukládá úhrnná pokuta ve výši 20 000 Kč (slovy: dvacet tisíc korun českých), která je splatná dle ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 19918.“

III. Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02634-7/2018-ERU ze dne 23. května 2018 (sp. zn. OSR-02634/2018-ERU) se ve výroku V. zrušuje a řízení se v uvedené části zastavuje.

Odůvodnění:

I. Průběh správního řízení na prvním stupni

Dne 16. března 2018 založil správní orgán do správního spisu sp. zn. OSR-02634/2018-ERU kontrolní spisy vedené pod sp. zn. 06039/2017-ERU a sp. zn. 00492/2017-ERU, o čemž vyhotovil téhož dne záznam č. j. 02634-2/2018-ERU.

Energetický regulační úřad zahájil dne 19. března 2018 správní řízení ve věci podezření ze spáchání pokračujícího přestupku podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, přestupku podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, přestupku podle § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, přestupku podle § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, 8 přestupků podle § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, a pokračujícího přestupku podle § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontrol vedených pod sp. zn. 06039/2017-ERU a sp. zn. 00492/2017-ERU, přičemž v průběhu jednotlivých kontrol

nashromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci, na jejichž základě vyhotovil dne 31. srpna 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE] č. j. 06039-12/2017-ERU, a dne 29. května 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 00492-64/2017-ERU.

Kontrolou vedenou pod sp. zn. 06039/2017-ERU u účastníka řízení v postavení držitele licence na obchod s elektřinou a licence na obchod s plynem bylo zjištěno, že účastník řízení vůči spotřebiteli, panu [REDAKCE] s odběrným místem plynu EIC: [REDAKCE] (dále jen „[REDAKCE]“) a elektřiny EAN: [REDAKCE] (dále jen „[REDAKCE]“), užil agresivní obchodní praktiku tím, že po tomto spotřebiteli požadoval platbu za sdružené služby dodávky elektřiny a plynu, které mu dodal i přesto, že si je spotřebitel od něj neobjednal. Dále bylo zjištěno, že účastník řízení panu [REDAKCE], který vypověděl smlouvy o dodávkách elektřiny a plynu, na jeho žádost neprodleně nesdělil pro odběrné místo elektřiny ani plynu datum ukončení smluv o dodávkách elektřiny a plynu.

Kontrolou vedenou pod sp. zn. 00492/2017-ERU bylo zjištěno, že účastník řízení při výkonu licencované činnosti neinformoval minimálně 8 spotřebitelů jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení sporů (včetně internetové adresy tohoto subjektu), minimálně v období od 7. října 2016 do 13. ledna 2017 neuvedl na internetových stránkách, které provozuje, informaci o subjektu mimosoudního řešení sporů (včetně internetové adresy tohoto subjektu), minimálně v období od 1. května 2016 do 31. prosince 2016 neuvedl informace o subjektu mimosoudního řešení sporů (včetně jeho internetové adresy) v obchodních podmínkách, přestože na tyto obchodní podmínky smlouva uzavřená mezi prodávajícím a spotřebitelem odkazovala, čímž porušil povinnosti dané § 14 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v tehdy účinném znění.

Účastník řízení vůči kontrolním zjištěním uvedeným v Protokolech o kontrole č. [REDAKCE] pod č. j. 06039-12/2017-ERU a č. [REDAKCE] pod č. j. 00492-64/2017-ERU nepodal námitky.

Dne 3. dubna 2018 zaslal správní orgán účastníku řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit majetkové poměry podle § 36 odst. 3 správního řádu. Účastník řízení se k věci vyjádřil přípisem ze dne 4. dubna 2018, když uvedl, že akceptoval žádost [REDAKCE] o ukončení smlouvy, nicméně ke změně dodavatele nedošlo, jelikož o odběrné místo žádný jiný dodavatel nepožádal. U ostatních skutků kladených mu za vinu namítl účastník řízení nedostatečné zjištění skutkového stavu.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 02634-7/2018-ERU ze dne 23. května 2018 byl účastník řízení uznán odpovědným ze spáchání pokračujícího přestupku podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, ze spáchání přestupku podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, ze spáchání přestupku podle § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, ze spáchání přestupku podle § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, ze spáchání 8 přestupků podle § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, a ze spáchání pokračujícího přestupku podle § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, kterých se měl dopustit

jednáními popsanými ve výrokové části tohoto rozhodnutí, za což mu byla uložena úhrnná pokuta ve výši 120 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení.

V napadeném rozhodnutí správní orgán ve vztahu k výrokům I. – IV. uvedl, že společnost GLOBAL IMPORTER a.s. uzavřela dne 8. února 2012 se zákazníkem [REDAKCE] pro OM [REDAKCE] a OM [REDAKCE] smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu. S účinností ke dni 1. června 2015 došlo k převodu části obchodního závodu společnosti GLOBAL IMPORTER a.s. na účastníka řízení. Součástí předmětných smluv o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu byly Všeobecné obchodní podmínky dodávek elektřiny účinné od 1. února 2012 a Všeobecné obchodní podmínky dodávek plynu (dále jen „VOP“) účinné od téhož dne. Předmětné smlouvy byly sjednány na dobu neurčitou se zahájením dodávky elektřiny a plynu od 1. června 2012. V návaznosti na výše uvedené dodával do OM [REDAKCE] a OM [REDAKCE] od 1. června 2015 elektřinu a plyn účastník řízení.

Dne 7. října 2016 podala společnost eCENTRE, a.s., jako zástupce [REDAKCE] účastníku řízení e-mailem výpověď smlouvy o sdružených službách dodávky plynu ve vztahu k OM [REDAKCE]. Dne 19. října 2016 podala tato společnost účastníku řízení výpověď smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny ve vztahu k OM [REDAKCE]. V obou shora uvedených výpovědích bylo požádáno o neprodlené sdělení data ukončení dodávek.

Účastník řízení zaslal této společnosti dne 30. listopadu 2016 reakci na výše uvedené výpovědi, v nichž uvedl, že je akceptuje, dotčená odběrná místa jsou volná pro změnu a datum ukončení dodávek sdělí [REDAKCE] dopisem. Dne 6. prosince 2016 zaslal účastník řízení [REDAKCE] dva dopisy, ve kterých bylo shodně uvedeno, že smlouvy budou s účinností ke dni 31. ledna 2017 ukončeny. V návaznosti na bod 13.3 VOP a sjednanou výpovědní dobu 2 měsíce byl rozhodným dnem v případě výpovědi smlouvy o sdružených službách dodávky plynu 7. říjen 2016 a v případě výpovědi smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny 19. říjen 2016. Ke dni 7. prosince 2016 (v případě smlouvy o sdružených službách dodávky plynu) a 19. prosince 2016 (v případě smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny) tedy měly být uvedené smlouvy ukončeny. Účastník řízení však sdělil datum ukončení smluv o dodávkách elektřiny a plynu až ke dni 31. ledna 2017 a dodával i po dni 7. prosince 2016 do OM [REDAKCE] plyn a po dni 19. prosince 2016 do OM [REDAKCE] elektřinu. Dodávka elektřiny účastníkem řízení do OM [REDAKCE] byla ukončena až dne 28. března 2017 a dodávka plynu do OM [REDAKCE] až dne 16. března 2017. Účastník řízení požadoval po [REDAKCE] úhradu platby za dodávky plynu a elektřiny i za uvedená období po ukončení smluvních vztahů, čímž se dopustil trestané agresivní obchodní praxe.

V napadeném rozhodnutí bylo ve vztahu k výrokům V. – VI. uvedeno, že účastník řízení provozuje internetové stránky na adrese www.bohemiaenergy.cz. Ve dnech 7. října 2016, 14. října 2016, 29. listopadu 2016, 4. ledna 2017, 11. ledna 2017 a dne 13. ledna 2017 byly kontrolujícím pořízeny snímky obrazovky (tzv. printscreeny) s obsahem webových stránek, z nichž vyplynulo, že v uvedených dnech nebyla na webových stránkách umístěna informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů. Dne 6. února 2017 pořídil kontrolující snímky obrazovky při zobrazení internetové stránky <https://www.bohemiaenergy.cz/co-delat-kdyz/reklamace-a-stiznosti/reklamace/#jak-postupova>

t-pri-reklamaci. Na této stránce již byla informace o mimosoudním řešení spotřebitelských sporů uvedena, a to včetně internetové adresy Energetického regulačního úřadu.

Na základě žádosti Energetického regulačního úřadu o doplnění podkladů a informací ze dne 1. února 2017 zaslal účastník řízení v příloze dopisu ze dne 20. února 2017 zpracovaný seznam smluv o sdružených službách dodávky elektřiny a smluv o sdružených službách dodávky plynu uzavřených mezi účastníkem řízení a zákazníky v období od 1. května 2016 do 31. prosince 2016. Z tohoto seznamu bylo kontrolujícím v rámci kontroly náhodně vybráno 25 konkrétních smluv, jejichž kopie včetně všech souvisejících příloh byly vyžádány od účastníka řízení. Všechny smlouvy z uvedeného vzorku byly uzavřeny se zákazníky kategorie domácnost, tedy se zákazníky v postavení spotřebitele, na které se vztahuje povinnost daná prodávajícímu § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele. Každá jednotlivá smlouva uzavřená mezi účastníkem řízení a spotřebitelem obsahovala přímo vložené VOP, kdy na každém jednotlivém listu těchto VOP bylo v záhlaví vytištěno číslo smlouvy, podpis Spotřebitele byl natištěn až pod těmito VOP. Energetický regulační úřad dotazem adresovaným jednotlivým spotřebitelům zjistil, že osm z oslovených spotřebitelů neobdrželo Přílohu č. 1 k VOP. Tímto vzal správní orgán za prokázané, že účastník řízení spáchal přestupek podle § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, jehož se účastník řízení dopustil porušením § 14 odst. 1 téhož zákona vůči 8 jmenovaným zákazníkům.

III. Rozklad účastníka řízení a rozhodnutí o rozkladu

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02634-7/2018-ERU ze dne 23. května 2018, které mu bylo doručeno dne 24. května 2018, podal účastník řízení dne 5. června 2018 rozklad, který dne 18. června 2018 doplnil o odůvodnění. Účastník řízení napadl shora uvedené rozhodnutí v celém jeho rozsahu, neboť toto rozhodnutí mělo být vydáno na základě zjevně nesprávně a neúplně zjištěného skutkového stavu způsobeného vadami procesního postupu spočívajícími zejména v provádění důkazů v řízení, v důsledku čehož měl Energetický regulační úřad vydat nezákonné a nepřezkoumatelné rozhodnutí.

O rozkladu účastníka řízení rozhodla Rada rozhodnutím č. j. 02634-15/2018-ERU ze dne 26. února 2019 tak, že rozklad proti výrokům I. až V. a VIII. zamítla a napadené rozhodnutí v tomto rozsahu potvrdila, výrok VI. zrušila a řízení v tomto rozsahu zastavila a výrok VII. změnila tak, že účastníku řízení nově uložila pokutu ve výši 110 000 Kč.

Rada se ztotožnila se závěry napadeného rozhodnutí, a to až na závěry vztahující se k výroku VI. Ve vztahu k tomuto výroku Rada konstatovala, že Energetický regulační úřad postavil dokazování ohledně spáchání pokračujícího přestupku podle § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele pouze na sadě printscreenů, jimiž prokazoval, že účastník řízení neinformoval spotřebitele o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, když tyto informace v konkrétním období neuvedl na svých internetových stránkách. Několik jednotlivých snímků internetových stránek, byť vytištěných a datovaných, v daném případě nepostačuje pro zjištění skutkového stavu, o němž nejsou pochybnosti. Rada dále nesouhlasila s právní kvalifikací skutku uvedeného v tomto výroku, neboť se nejednalo o pokračující, ale o trvající přestupek.

S ohledem na zastavení sankčního řízení co do výroku VI. napadeného rozhodnutí došlo k redukci skutkových podstat přestupků, za jejichž spáchání byl účastník řízení postihován, a proto Rada snížila účastníku řízení pokutu na částku 110 000 Kč.

IV. Řízení o správní žalobě

Žalobou podanou ke správnímu soudu se účastník řízení domáhal zrušení rozhodnutí Rady č. j. 02634-15/2018-ERU ze dne 26. února 2019, jímž rozhodla tak, že ve výroku I. potvrdila vinu žalobce za přestupky vyjmenované ve výrocích I. – V. rozhodnutí o přestupku a povinnost žalobce uhradit náklady řízení, ve výroku II. zrušila výrok VI. rozhodnutí o přestupku a řízení v tomto rozsahu zastavila a ve výroku III. změnila rozhodnutí o přestupku tak, že uloženou úhrnnou pokutu snížila na 110 000 Kč.

Krajský soud v Brně rozhodl o správní žalobě rozsudkem č. j. 30 A 64/2019-38 ze dne 29. dubna 2021, jímž zrušil výroky I. a III. rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu č. j. 02634-15/2018-ERU ze dne 26. února 2019 a věc vrátil Energetickému regulačnímu úřadu k dalšímu řízení.

Soud v rozsudku dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti, a to ze dvou důvodů. Prvním důvodem je záměna jednotlivých povinností účastníka řízení jako prodávajícího podle § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve výroku V. prvostupňového rozhodnutí. Podle tohoto výroku se účastník řízení dopustil přestupku podle § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele tím, že jakožto prodávající neposkytl minimálně 8 spotřebitelům informace podle § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, neboť tyto jasným a srozumitelným způsobem neinformoval v den uzavření smlouvy o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, když tuto informaci neuvedl ani v obchodních podmínkách, ač smlouva na obchodní podmínky odkazovala. Skutková podstata přestupku podle § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele spočívá v tom, že prodávající neposkytne spotřebiteli informace podle § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, který stanoví rozsah informační povinnosti prodávajícího. Podle § 14 odst. 1 uvedeného zákona lze rozdělit informační povinnost na 3 dílčí povinnosti. Soud dospěl k závěru, že z přezkoumávaného výroku rozhodnutí není zcela srozumitelné, jakou povinnost stanovenou v § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele měl účastník řízení porušit. Energetický regulační úřad dostatečně nerozlišil jednotlivé dílčí povinnosti účastníka řízení jako prodávajícího, a tím došlo k záměně a smísení jednotlivých povinností podle § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.

Druhým důvodem, pro který soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným, byla nedostatečnost závěrů Energetického regulačního úřadu o rozkladových námitkách žalobce týkajících se způsobu zjištění skutkové stavu. Šlo o námitky účastníka řízení týkající se dokazování v rámci řízení o přestupku. Energetický regulační úřad založil vyslovení viny na písemných odpovědích 8 oslovených spotřebitelů, kteří shodně uvedli, že Přílohu č. 1 k VOP, která měla obsahovat informaci o subjektu mimosoudního řešení sporů, neobdrželi. Chtěl-li však správní orgán využít tyto skutečnosti tvrzené spotřebiteli jako jeden z podkladů pro vyslovení viny účastníka řízení, bylo namíště provést výslech uvedených spotřebitelů. Soud dále uvedl, že nelze nahrazovat důkaz svědeckou výpovědí tím, že správní orgán použije písemné dotazy z řízení o kontrole, a to za situace, kdy žalobce důvodně zpochybňuje obsah či okolnosti položení takových písemných dotazů.

Z důvodu nepřezkoumatelnosti výroku I. rozhodnutí Rady ve vztahu k přestupkům podle § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele specifikovaného ve výroku V. prvostupňového rozhodnutí, přistoupil soud ke zrušení celého výroku I. odvolacího orgánu a dále výroku III., který byl na výroku I. bezprostředně závislý. V otázce potvrzení ostatních

výroků o vině obsažených v rozhodnutí o přestupku soud žádné pochybení neshledal a výrok II. napadeného rozhodnutí ponechal nedotčen.

V. Nové řízení o rozkladu

Na základě rozhodnutí soudu o zrušení původního rozhodnutí o rozkladu proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02634-15/2018-ERU ze dne 26. února 2019, muselo být o rozkladu účastníka řízení ze dne 5. června 2018 v rozsahu výroků I. až V. opětovně rozhodnuto. Předmětem odvolacího přezkumu jsou právě výroky I. až V. napadeného rozhodnutí, neboť výrok VI. napadeného prvostupňového rozhodnutí, který byl výrokem II. rozhodnutí Rady zrušen a řízení v této části zastaveno, ponechal soud nedotčen. Pro uvedený rozklad, který byl podán včas a splňoval požadované náležitosti, platí to, co bylo uvedeno v bodě III. Na základě podaného rozkladu rozhodla Rada tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), přezkoumává odvolací správní orgán napadené rozhodnutí v plném rozsahu z hlediska zákonnosti a věcné správnosti.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí a v souladu s právním názorem krajského soudu, jímž je podle § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, správní orgán vázán, dospěla Rada k závěru, že výrok V. napadeného rozhodnutí je nepřezkoumatelný, neboť nerozlišuje dílčí povinnosti podle § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele a není tak z něho zřejmé, kterou z dílčích povinností měl účastník řízení porušit. V ostatních výrocích o vině obsažených v napadeném rozhodnutí o přestupku Rada v souladu s rozsudkem krajského soudu žádné pochybení správního orgánu neshledala.

Podle § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele se prodávající dopustí přestupku tím, že neposkytne spotřebiteli informace podle § 14 nebo čl. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013.

Podle § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele pak *„prodávající informuje spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný. Informace musí zahrnovat též internetovou adresu tohoto subjektu. Jestliže prodávající provozuje internetové stránky, uvede tyto informace i na těchto internetových stránkách. Pokud smlouva uzavřená mezi prodávajícím a spotřebitelem odkazuje na obchodní podmínky, uvede informaci podle věty první a druhé rovněž v těchto obchodních podmínkách“*.

V § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele je obsažena skutková podstata přestupku s odkazovací dispozicí, kdy je třeba povinnost, jejíž porušení je trestáno, hledat v jiném ustanovení zákona, a to v § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele. Toto ustanovení obsahuje následující povinnosti: (i) prodávající informuje spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení sporů – včetně internetové adresy tohoto subjektu, (ii) má-li prodávající internetové stránky, uvede informaci o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů a internetovou adresu tohoto subjektu i na svých internetových stránkách, (iii) pokud smlouva uzavřená mezi spotřebitelem a prodávajícím odkazuje na obchodní podmínky, uvede informaci o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů a internetovou adresu tohoto subjektu rovněž v těchto obchodních

podmínkách. Nedodržení byt' jen jedné z vyjmenovaných povinností obsažené v tomto ustanovení je způsobilé naplnit skutkovou podstatu přestupku podle § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele. Porušení povinnosti obsažené ve větě čtvrté se může dopustit pouze tzv. speciální subjekt, tedy prodávající, který uzavírá se spotřebiteli smlouvy, jež odkazují na obchodní podmínky. U tohoto subjektu není vyloučené současné porušení informační povinnosti podle věty první a druhé zákona o ochraně spotřebitele, která stanoví obsah a rozsah povinné informace. Lze konstatovat, že § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s odkazovací normou obsahuje několik samostatných skutkových podstat přestupku.

Ve výroku V. napadeného rozhodnutí správní orgán uvádí, že účastník řízení „neposkytl minimálně 8 spotřebitelům ... informace dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ..., neboť jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem neinformoval nejpozději v den uzavření smlouvy o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů ..., když tuto informaci neuvedl ani v obchodních podmínkách, ač smlouva uzavřená mezi účastníkem řízení a jednotlivými spotřebiteli odkazovala na obchodní podmínky.“. Správní orgán ve výroku V. jednotlivé dílčí povinnosti obsažené v § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele zaměňuje. Ve větě první § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele je obsaženo kritérium informování jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem. Správní orgán ve výroku V. uvedené požadavky vztáhl k povinnosti účastníka řízení uvést informaci o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů ve VOP, neboť na ně smlouva odkazovala, což je však samostatná povinnost obsažená ve větě čtvrté. Za tímto účelem pak zkoumal, zda byla Příloha č. 1, která měla podle tvrzení účastníka řízení doložit splnění jeho povinností podle § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, skutečně předána jednotlivým spotřebitelům. Prvostupňový orgán tak nerozlišil jednotlivé dílčí povinnosti uvedené v § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele a smísil povinnost uvedenou ve větě první s povinností věty čtvrté. Vyjmenovaná kritéria však na dílčí povinnost obsaženou ve větě čtvrté § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele nedopadají, neboť jediným kritériem této povinnosti je, aby byla informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů obsažena ve VOP, pokud na ně odkazuje smlouva. Rada akcentuje, že předně je třeba přesně vymezit povinnost, jejíž porušení se trestá, neboť tomu je třeba přizpůsobit dokazování.

Pro porušení povinnosti podle § 14 odst. 1 věty čtvrté je stěžejní toliko to, zda byla informace v obchodních podmínkách obsažena, případně, zda tyto obchodní podmínky obsahovaly odkaz na Přílohu č. 1, která měla informaci o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů obsahovat. Aby bylo možné označit Přílohu č. 1 za součást obchodních podmínek, je nezbytné postupovat analogicky jako při začleňování obchodních podmínek do smlouvy, tedy uvést odkaz na tuto přílohu do obchodních podmínek. Rada přezkoumala obsah VOP a konstatovala, že v jejich textu ani v textu příloh, na které VOP výslovně odkazují, informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů uvedena není. Na Přílohu č. 1, na jejíž obdržení byli spotřebitelé správním orgánem dotázáni a jejímž prostřednictvím prokazoval účastník řízení splnění informační povinnosti podle § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, však VOP neodkazovaly. Tato příloha by mohla být způsobilá prokázat toliko splnění informační povinnosti podle věty první uvedeného ustanovení, nikoliv však povinnosti uvedené ve větě čtvrté. Uvedený závěr dokládá porušení povinnosti podle věty čtvrté § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele a tímto jednáním i naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele.

Ve vztahu ke skutkové podstatě případného přestupku, vymezené větou první § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, považuje Rada za nezbytné vytknout správnímu orgánu užití slov *nejpozději v den uzavření smlouvy* ve výroku I. napadeného rozhodnutí. Správní orgán tím evidentně mířil k nesplnění povinnosti, stanovené ve větě čtvrté, avšak z jejího znění „*Pokud smlouva uzavřená mezi prodávajícím a spotřebitelem odkazuje na obchodní podmínky, uvede informace podle věty první a druhé rovněž v těchto obchodních podmínkách*“ vyplývá, že povinnost uvést informaci v obchodních podmínkách se váže právě k okamžiku uzavření obchodního vztahu. Užil-li správní orgán slovo *nejpozději v den uzavření smlouvy*, prakticky tím dal najevo možnost splnit povinnost uvedení informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů i dříve. Skutková podstata věty čtvrté je ovšem naplněna a prodávající se dopustí přestupku pouze v případě, že právě v okamžiku uzavření smluvního vztahu informace v obchodních podmínkách, na které odkazuje smlouva, chybí.

Nad rámec toho Rada uvádí, že již v minulosti v některých jiných řízeních upozorňovala na problematické aspekty stíhání přestupku vymezeného velmi vágně skutkovou podstatou ve větě první § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele. Pokud by totiž prvostupňový správní orgán zamýšlel posuzovat porušení obecné povinnosti obsažené ve větě první § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, musel by nejprve vyložit rozsah této povinnosti, tj. zda se jedná o povinnost obecnou nebo nikoliv (vztahující se na všechny spotřebitele obecně, anebo toliko ve vztahu ke konkrétnímu spotřebiteli), zároveň by však takové posouzení naráželo na okolnost, že zákon podle věty první nestanoví konkrétní způsob plnění této povinnosti (tudíž by ji obchodník v podstatě mohl plnit jakýmkoliv způsobem, nikoliv jen uvedením informace v obchodních podmínkách), ani konkrétnější časové vymezení pro splnění informační povinnosti. Správní orgán by rovněž musel své úvahy podepřít dostatečnými důkazními zjištěními, a to včetně případných svědeckých výpovědí. V tomto směru pak vzniká důvodná pochybnost, zda je vůbec možné takové stíhání ze strany správního orgánu vůbec provést tak, aby odpovídalo všem zákonným požadavkům na dokazování a správní řízení jako celek. Vodítkem pro tyto úvahy je aktuální rozhodnutí Krajského soudu v Brně v této věci. Rada má ovšem za to, že není smysluplné provádět s tak významným časovým odstupem výslechy svědků, kteří si stěží mohou pamatovat okolnosti uzavírání smlouvy a to, jakým způsobem byli poučeni ve smyslu věty první § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.

Z důvodu popsané záměny dílčích povinností uvedených v jednotlivých větách § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele Rada shledala, že výrok V. napadeného rozhodnutí nebyl vydán v souladu s právními předpisy. Právní kvalifikace tam uvedeného skutku neodpovídá popisu skutku, za něhož je účastník řízení trestán. Skutek, který byl popsán v oznámení o zahájení správního řízení neodpovídá porušení povinnosti podle věty první ani čtvrté, protože obsahuje smíšené prvky z obou těchto vět, avšak nejednoznačně popisuje trestaný skutek. Skutkový stav věci byl zjištěn dostatečně a vyplývá z něj závěr o porušení povinnosti podle § 14 odst. 1 věty čtvrté zákona o ochraně spotřebitele, což ovšem zcela neodpovídá vymezení skutku v rámci oznámení o zahájení správního řízení, který byl vymezen širěji. Správní orgán by tak podle názoru Rady měl možnost zvážit upřesnit vymezení předmětu řízení a vyrozumět účastníka řízení. V dané věci se podle názoru Rady jedná o situaci vymezenou v § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky („Správní orgán řízení zastaví, jestliže skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není

přestupkem.“), nicméně zároveň se se jedná o skutečnost částečně napravitelnou, neboť obě části skutku, o němž je řízení vedeno, mohou představovat samostatné skutky a samostatné přestupky. Pouze ve vztahu k jednomu z nich pak lze uvažovat o postupu v § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky.

Rada však dospěla k závěru, že v uvedeném případě je namísto řízení v části výroku V. napadeného rozhodnutí zastavit. K tomuto závěru ji vede jednak významná doba, která uplynula od spáchání uvedeného jednání, která ve spojení s nižší společenskou škodlivostí jednání oslabuje význam případné sankce, která by mohla být udělena. Rada navíc vzala do úvahy dále uvedené jiné sankční řízení vedené s účastníkem řízení pro porušení právních předpisů obdobného charakteru a z toho plynoucí nutnost aplikace zásady absorpční. Za případné porušení v části skutku uvedeného ve výroku V. (neuvedení informace ve všeobecných obchodních podmínkách) by v kontextu zásady absorpční mohla být tak jako tak uložena pouze zanedbatelná sankce.

Jelikož krajský soud zrušil výrok I. rozhodnutí Rady, který v sobě zahrnoval potvrzení výroků I. – IV. napadeného prvostupňového rozhodnutí, je třeba se znovu správností těchto výroků zabývat a jejich potvrzení odůvodnit. Ve výrocích I. a II. napadeného rozhodnutí je účastník řízení trestán za skutky, jimiž požadoval po [REDAKCE] platby za dodávky elektřiny a plynu přesto, že si tyto služby jmenovaný spotřebitel neobjednal. Ze zjištěného skutkového stavu vyplynulo, že právní předchůdce účastníka řízení uzavřel s [REDAKCE] smlouvy o sdružených dodávkách plynu a elektřiny na dobu neurčitou. Ukončení předmětných smluv bylo upraveno v bodě 13.3 VOP, které byly součástí smluv a podle nichž výpovědní doba činila 2 měsíce. Dne 7. října 2016 zaslala společnost eCentre, a.s. výpověď smlouvy o sdružených dodávkách plynu a dne 19. října 2016 výpověď smlouvy o sdružených dodávkách elektřiny, obě tyto výpovědi obsahovaly požadavek na sdělení data ukončení dodávek předmětných komodit. Účastník řízení sdělil dne 30. listopadu 2016 společnosti eCentre a.s., že výpovědi smluv akceptuje, a dopisem ze dne 6. prosince 2016, že závazky u uvedených smluv končí ke dni 31. ledna 2017. Podle VOP měl závazek skončit ke dni 7. prosince 2016 u dodávek plynu a ke dni 19. prosince 2016 u dodávek elektřiny. Přesto účastník řízení dodával spotřebiteli plyn až do 16. března 2017 a elektřinu do 28. března 2017; za dodávky v tomto období rovněž spotřebiteli vystavil faktury.

Podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele se nekalou obchodní praktikou rozumí zejména klamavé konání podle § 5 nebo klamavé opomenutí podle § 5a a agresivní obchodní praktika podle § 5b. Obchodní praktiky, které se považují za nekalé za všech okolností, obsahuje příloha č. 1 a 2 k zákonu o ochraně spotřebitele. Podle písm. f) přílohy č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele je obchodní praktika prodávajícího agresivní, pokud požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoli si je spotřebitel neobjednal. Podle § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele se užívání nekalých obchodních praktik před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí zakazuje. Podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel dopustí přestupku tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.

Pro posouzení, zda účastník řízení použil vůči spotřebiteli nekalou obchodní praktiku, bude podstatné určit, jakým způsobem dodávka neobjednaných služeb započala. V projednávaném případě bylo třeba zohlednit sdělení účastníka řízení, který spotřebitele

informoval o datu zániku závazku ke dni 31. ledna 2017, namísto data 7. prosince 2016 (plyn) a 19. prosince 2016 (elektrina); dodávky uskutečňoval až do 16. března 2017 (plyn) a 28. března 2017 (elektrina). Toto období je pak vhodné rozdělit na dvě části a zvlášť zhodnotit dodávky uskutečňované do 31. ledna 2017 a dodávky po tomto datu.

Co se týká dodávek uskutečňovaných účastníkem řízení v období od 7. prosince 2016 pro plyn a od 19. prosince 2016 pro elektrinu do 31. ledna 2017, tedy od data zániku smluvního vztahu podle smlouvy a data zániku oznámeného účastníkem řízení, pak v tomto období se účastník řízení zcela jednoznačně dopouštěl agresivní obchodní praktiky, neboť spotřebitele uvedl v omyl, když mu sdělil nesprávné datum zániku závazku a tím mu znemožnil k nejbližšímu možnému datu změnit dodavatele. K dokonání tohoto přestupku pak došlo tím, že na spotřebiteli za uvedené období požadoval platbu za služby, které si neobjednal. Uvedené jednání tak zcela jednoznačně naplnilo dikci písm. f) přílohy č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele.

Rada považuje rovněž dodávku uskutečňovanou účastníkem řízení spotřebiteli v období od 31. ledna 2017 do 16. března 2017, resp. do 28. března 2017 v případě elektriny, za agresivní obchodní praktiku. Účastník řízení jako profesionál v oboru jednal účelově, když až ve chvíli, kdy se dozvěděl o změně dodavatele, vyúčtoval účastníku řízení odběr, a to fakturami zaslanými spotřebiteli až v průběhu měsíce března 2017. Účastník řízení tak dodával [REDAKCE] bez jeho vědomí služby, přestože věděl, že tento spotřebitel o dodávku ze strany účastníka řízení zájem nemá, neboť s ním vypověděl smlouvu. Také tento skutek je možné podřadit pod dikci písm. f) přílohy č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele.

Výroky III. a IV. je účastníku řízení vytýkáno jednání, jímž jako obchodník s elektrinou a plynem nesdělil neprodleně na žádost spotřebitele datum ukončení dodávek plynu a elektriny v případech popsanych u shrnutí skutkového stavu pro výroky I. a II. Účastník řízení sdělil spotřebiteli nesprávné datum až 2 měsíce po tom, co jej o tuto informaci spotřebitel požádal. Z § 30 odst. 2 písm. m) a § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona vyplývá povinnost sdělit neprodleně na žádost spotřebitele, který vypověděl závazek ze smlouvy, datum ukončení dodávky plynu a elektriny. Zcela nesmyslná je námitka účastníka řízení o tom, že si tuto informaci měl spotřebitel zjistit sám. Tento argument jde proti znění i účelu ustanovení § 30 odst. 2 písm. m) a § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona, které jsou projevem ochrany spotřebitele obsažené v energetickém zákoně. Není namístě spekulovat o účelu tohoto ustanovení (jak činil účastník řízení v podaném rozkladu), neboť je v něm zcela jednoznačně popsána povinnost, kterou má obchodník s plynem/elektrinou splnit a jejíž nesplnění je možné kvalifikovat jako přestupek. Povinnost uvedená v tomto ustanovení má dvě roviny, je třeba podat spotřebiteli poptávanou informaci, tedy datum ukončení závazku a je třeba tuto informaci podat neprodleně. Obě tyto povinnosti účastník řízení porušil tím, že poskytl chybnou informaci s dvouměsíční prodlevou. Přestupky účastníka řízení podle § 91 odst. 5 písm. d) a § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona byly tímto jednoznačně prokázány a námitkám účastníka řízení Rada nepřisvědčila.

S ohledem na výše uvedené bylo třeba rozhodnout znovu o sankci, která může být účastníkovi řízení za spáchání předmětných přestupků uložena. Rada předně vychází z toho, že s účastníkem řízení vede další správní řízení pod sp. zn. OSR-12020/2018-ERU, v němž byl prvostupňovým správním orgánem účastník řízení uznán vinným ze spáchání pokračujícího přestupku podle § 91 odst. 5 písm. d), přestupku podle § 91 odst. 11 písm. d)

energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, a pokračujícího přestupku podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění do 15. července 2019. Za tyto přestupky mu byla rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 12020-12/2018-ERU ze dne 5. listopadu 2020 uložena pokuta ve výši 80 000 Kč, kterou následně Rada v souběžně vedeném řízení o rozkladu snížila na 50 000 Kč.

Rada ke snížení pokuty v řízení sp. zn. OSR-12020/2018-ERU v rámci rozhodnutí o rozkladu č. j. 12020-17/2018-ERU uvedla, že při stanovení výše sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu více přestupků a jejíž podstata tkví v absorpci sazeb (*poena maior absorbet minorem*, přísnější trest pohlcuje mírnější). Tato zásada je vyjádřena v § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle něhož v případě sbíhajících se přestupků uloží správní orgán jedinou sankci ve výměře podle nejpřísněji trestného přestupku, jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Při aplikaci zásady absorpce správní orgán zohlední, že se účastník řízení dopustil dalších přestupků. Horní hranice sankce je ve vztahu k přestupkům podle § 91 odst. 5 písm. d) a § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona totožná, přičemž za spáchání těchto přestupků může být uložena pokuta podle § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona až do výše 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obratu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období. Za přestupek, kterého se účastník řízení dopustil porušením § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele lze podle § 24 odst. 14 písm. d) uložit pokutu do výše 5 000 000 Kč. Jelikož mají přestupky podle energetického zákona stejnou horní hranici sazeb pokut, bylo třeba určit, který z přestupků vytýkaných výroky I. a II. je závažnější. Rada shodně s prvostupňovým orgánem dospěla k závěru, že přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí, je závažnější (neboť se jeho naplnění účastník řízení dopustil dvěma dílčími skutky) a jelikož je i nejpřísněji trestný, k přestupkům uvedeným ve výrocih II. a III. tohoto rozhodnutí s ohledem na použití absorpční zásady přihlédla v rámci přitěžujících okolností.

Uvedené závěry platí i pro projednávanou věc, kdy předmětem řízení jsou jiné přestupky stejných skutkových podstat, přičemž i pro tuto věc platí nutnost aplikace zásady absorpční. Podmínkou sankcionování účastníka řízení v takovém případě není vedení společného řízení o všech přestupcích, není-li to z objektivních příčin možné či vhodné, v daném případě došlo k vedení dvou řízení o několika skutečích spáchaných relativně v totožném časovém období v návaznosti na odlišný okamžik zahájení řízení, kdy následně jedno z rozhodnutí bylo vráceno prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání, kdežto druhé rozhodnutí bylo předmětem soudního přezkumu. Pro uložení sankce není podstatný způsob vedení řízení, ale aby došlo k aplikaci absorpční zásady při ukládání sankce. K tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 426/2017 – 62, podle něhož *„jestliže nedošlo ke spojení jednotlivých správních řízení o obdobných správních deliktech spáchaných v souběhu a týkajících se bezpečnosti jedné konkrétní potraviny (stejněho druhu a výrobce) do společného řízení dle § 140 s. ř., ačkoli pro to existovala procesní možnost a jevílo se to jako vhodné z pohledu zásady procesní ekonomie, nejedná se o procesní pochybení. Trvá však povinnost správního orgánu aplikovat při ukládání pokuty absorpční zásadu a zohlednit pokuty dříve uložené sbíhajícími se rozhodnutími, byť byla vydána jinými správními orgány“.*

Jak bylo uvedeno, za přestupky podle § 91 odst. 5 písm. d) a § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona stanoví zákon vyšší sankci než za přestupek § 24 odst. 1 písm. a)

zákona o ochraně spotřebitele, a je tak namístež přestupky podle energetického zákona vyhodnotit formálně jako závažnější, ačkoliv skutečná společenská škodlivost konkrétního jednání tomu neodpovídá a v daném případě je vyšší u nekalé obchodní praktiky. V řízení vedeném pod sp. zn. OSR-12020/2018-ERU se účastník řízení dopustil po jednom z každého z uvedených přestupků, za což mu byla uložena úhrnná pokuta ve výši 50 000 Kč (i s ohledem na jiné okolnosti, např. opakovanost porušování zákona). V tomto řízení byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání dvou přestupků podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele a po jednom přestupku podle § 91 odst. 5 písm. d) a § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona, tj. celkem čtyř přestupků. Podle názoru Rady se přitom společenská škodlivost z hlediska výše možné sankce přísněji postižitelných přestupků podle § 91 odst. 5 písm. d) a § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona v obou uvedených věcech zásadně neliší, v případě § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele je jako závažnější z hlediska délky trvání namístež hodnotit přestupek projednávaný v rámci řízení sp. zn. OSR-12020/2018-ERU.

S ohledem na tuto skutečnost by bylo možno pokutu ve výši 50 000 Kč uloženou v rámci řízení sp. zn. OSR-12020/2018-ERU hodnotit jako adekvátní i ve vztahu k 4 přestupkům projednaným v rámci tohoto řízení, z jejichž spáchání byl účastník řízení uznán vinným, tj. adekvátní by bylo též uložení sankce 50 000 Kč, kdyby se však jednalo o samostatné správní řízení bez nutnosti aplikace absorpční zásady (tj. kdyby zde nebyl souběh přestupků). V tomto případě lze uvažovat pouze o uložení dodatečné sankce zohledňující další přestupky účastníka řízení. Podle názoru Rady je takový postup namístež jednak s ohledem na přitěžující okolnost spočívající ve vyšším množství případů porušení zákona ze strany účastníka řízení, a pak s ohledem na nutnost přihlídnout ke společenské škodlivosti přestupků účastníka řízení projednaných v tomto řízení, zejména z hlediska tzv. setrvačného prodeje elektřiny a plynu vůči zákazníkovi panu [REDAKCE], kdy docházelo k nevyžádané dodávce a omezení možnosti zákazníka v uvedeném období po právu odebírat od jím zvoleného dodavatele. S ohledem na uvedené dospěla Rada k závěru, že je namístež účastníkovi řízení za čtyři přestupky projednané v uvedeném řízení k již uložené pokutě ve výši 50 000 Kč uložit dodatečnou sankci ve výši 20 000 Kč, i při zohlednění druhé uložené sankce při samé spodní hranici zákonného rozmezí, neboť účastník řízení uvedené přestupky spáchal v důsledku nedostatku odborné péče při výkonu licencované činnosti a zasáhl jimi do právního postavení zákazníka, ačkoliv nic nespovídá o tom, že takové jednání bylo úmyslem účastníka řízení, spíše administrativním pochybením. To podle názoru Rady odůvodňuje uložení pokuty při spodní hranici zákonného rozmezí.

VI. Závěr

Při opětovném přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu co do výroků I. – V., VII. a VIII. v rozsahu podle § 98 zákona o odpovědnosti za přestupky a s přihlídnutím k závaznému právnímu názoru vyjádřenému v rozsudku Krajského soudu v Brně dospěla Rada jako odvolací správní orgán k závěru, že napadené rozhodnutí nebylo ve výroku V. vydáno v souladu s právními předpisy. Tento výrok sice vychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu, avšak správní orgán při právním hodnocení založil tento výrok na neurčité právní kvalifikaci skutku a pochybil při dokazování ve správním řízení. Z tohoto důvodu zrušila Rada výrok V. a řízení v uvedené části zastavila. Ve zbylé části přestupků spáchaných účastníkem řízení Rada napadené rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrdila

a rozklad účastníka řízení zamítla. Následně rozhodla o dodatečném uložení pokuty za aplikace absorpční zásady ve výši 20 000 Kč.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není podle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

BOHEMIA ENERGY entity s.r.o.